

sanktion og pisk. Det bliver det tværtimod ved, at man er i dialog og bliver ansvarliggjort over for det, der skal foregå i de næste 3 år.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til hr. Frandsen vil jeg sige, at jeg ikke mener, der er en modsigelse i at have større ansvarlighed og så det med f.eks. mulighederne for, at man selv rykker sig op i næste klasse.

Det, jeg sådan set tænker på, er specielt det her med, at rektor har mulighed for at tage en samtale med eleverne, om det netop nu er en god idé, at de rykker op i næste klasse og måske endda bl.a. kan sige, at det kan han faktisk ikke tillade. Det er måske i høj grad at sikre den gruppe, som jeg talte om før. Det er netop den gruppe, som ligger lige på kanten af overhovedet at kunne gennemføre en studentereksamen. Det er faktisk unge, som jeg vil påstå er kommet ind på den gale ungdomsuddannelse. De er ikke kommet ind det rigtige sted.

Det kan godt være, de synes, de får lidt ud af det, når de sidder der, men rent faktisk er det at stikke de unge blå i øjnene, hvis det er sådan, at de kommer ud med en studentereksamen med 6,2 i snit. Den kan ikke bruges til noget som helst.

Så tror jeg på, at det ville være meget, meget bedre for den unge, hvis man allerede i 1.g havde fået en snak om, at enten går den unge om, eller også er det måske en anden ungdomsuddannelse, der skal tages, én, der passer bedre. Derfor synes vi det er naturligt, bl.a. for at sikre, at man får valgt rigtigt så tidligt som muligt, at rektor kan gå ind og være med til at sige: Det er altså ikke tilrådeligt, eller vi ønsker ikke, at du flytter op i 2.g eller i 3.g.

Jeg vil så også give hr. Frandsen ret i, at jeg tror, man på alle gymnasier kan opleve, at der også er nogle lærere, hvor fraværet af elever er større end hos andre lærere. Derfor vil jeg sige: Hele reformen står og falder med, at lærerne ønsker at gå ind i at tænke samspil mellem fagene, ønsker at gå ind i, engagere sig i, at det her er en anderledes form at tænke gymnasium på, end det valggymnasium og for den sags skyld også det grengymnasium, der har været før.

Jeg tror på, at vi har ret mange engagerede gymnasielærere derude, der godt kan se, at det her er vejen frem, og som også godt kan se, at deres eget fag kommer til at sprudle mere, hvis det er sådan, at der er synergi med andre fag.

Det er nu altså ulig meget mere interessant at diskutere Niels Bohrs teorier, hvis det er sådan, at de elever, der sidder der, de studerende, der sidder der, samtidig også har et indtryk af, hvad det var for en tid, Niels Bohr levede i, hvad det var for nogle andre store tænkere, der var på det tidspunkt.

Det tror jeg simpelt hen gør, at man som lærer kommer til at brænde meget mere for sit fag.

Fru Bodil Kornbek må jeg skyldes svar.

Kl. 15.35

Carsten Hansen (S):

Det er et spændende nyt kapitel, vi tager hul på. Efter at folkeskolen og universiteterne har været en tur igennem lovmøllen, så er turen nu kommet til gymnasierne, og i virkeligheden er det vel i hvert fald i forhold til folkeskolereformen et mere omfattende udspil, vi nu går i gang med her.

For os i Socialdemokratiet må en kommende reform være kendetegnet af sammenhæng og kvalitet, der må være nøgleordene, og have det formål at få skabt en mere tidssvarende ungdomsuddannelse. Den bygger jo på reformen af 1903 justeret med eller krydret med en masse frihed i form af valgfrihed fra 1987. Vores ambition er at skabe en bedre og en mere tidssvarende almen gymnasial uddannelse uden at bryde med det, vi kunne kalde de grundlæggende principper i forhold til det, der hedder almendannelse og andre ting.

Vi mener i virkeligheden også som et af hovedprincipperne, at gymnasiet både skal være almendannende og studieforberedende. Der er måske en ting, som også er underspillet lidt i redegørelsen, og det er vejen hen til gymnasiet, vejen hen til den enkelte gymnasieform og ungdomsuddannelse. Vi har godt set, at der står nogle få ord om ungdomsuddannelsesvejledning, men i virkeligheden mener vi, at det bør spille en ret central rolle, også i forhold til den kommende gymnasiereform, fordi man kommer til at indskrænke valgfriheden på et eller andet plan, og så bliver det afgørende, hvad det er for en vejledning, man får. Der er altså en vej hen til det enkelte gymnasium.

Vi vil gerne i dag tage hul på struktur- og indholdsdebatten, før vi ender ovre i fagenes fest, men dog tilkendegive, at der er en række fag, som vi finder er centrale, og hvor vi vil sætte ind.

Når vi ser på gymnasiet, som det er i dag, må vi sige, at det har været en ubetinget succes. Det